

УДК 342.72.73

О.В. Скочиляс-Павлів,
кандидат юридичних наук,
асистент кафедри адміністративного та інформаційного права
Навчально-наукового інституту права та психології
Національного університету «Львівська політехніка»

ОСОБЛИВОСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ДОСТУП ДО ПУБЛІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ У ФОРМІ ВІДКРИТИХ ДАНИХ В УКРАЇНІ

Анотація. У статті проаналізовано поняття права на доступ до публічної інформації у формі відкритих даних. Звернено увагу на недоліки правового регулювання, що стають перешкодою для належного забезпечення права на доступ до публічної інформації у формі відкритих даних. Особливу увагу приділено адміністративній відповідальності за порушення права на доступ до публічної інформації у формі відкритих даних.

Ключові слова: публічна інформація, відкриті дані, механізм забезпечення, адміністративна відповідальність.

Постановка проблеми. У Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 р. [13] передбачено, що впровадження ініціатив щодо цифровізації державних установ повинно відбуватися з урахуванням технологічної концепції відкритих даних. Розвиток відкритих даних в Україні забезпечить підвищення відкритості, прозорості та ефективності роботи державних органів і є шляхом до розвитку нової для України цифрової індустрії — індустрії відкритих даних.

Серед відкритих даних окрема увага приділяється відкритим державним даним, а саме публічній інформації у формі відкритих даних як інструменту оцінки та контролю роботи органів публічної влади.

Мета статті — проаналізувати особливості механізму забезпечення

права на доступ до публічної інформації у формі відкритих даних та визначити прогалин законодавства у сфері притягнення до адміністративної відповідальності, за порушення права на доступ до публічної інформації у формі відкритих даних.

Стан дослідження. З прийняттям у 2011 р. Закону України «Про доступ до публічної інформації», вчені-правники активізували наукові пошуки у цій інформаційній сфері. Даний спектр питань є об'єктом дослідження Е. Аблякімової, І. Арістрової, О. Баранова, О. Золотар, С. Єсімова, О. Кравчука, Л. Олексюк, Р. Наливайка, О. Нестеренко, В. Цимбалюка та ін.

Виклад основних положень. Одним з головних принципів діяльності органів публічної влади сучасних демократичних держав є принцип

транспарентності. Цей принцип покликаний забезпечувати комунікацію органів публічної влади з населенням, створювати шляхи (канали) взаємопроникнення публічної інформації у суспільстві та соціальної інформації в секторі публічного управління. За змістом принцип транспарентності органічно поєднує категорії «право доступу до публічної інформації», «прозорість», «відкритість», «гласність» [4, с. 12-13].

Як зазначає О.О. Золотар, принцип інформаційної відкритості є важливою умовою існування демократичного суспільства, виражається в доступності для громадян інформації, що становить суспільний інтерес або зачіпає особисті інтереси громадян; систематичному інформуванні громадян про передбачувані або прийняті рішення; здійсненні громадянами контролю за діяльністю державних органів, організацій і підприємств, громадських об'єднань, посадових осіб та прийнятих ними рішень, пов'язаних з дотриманням, охороною та захистом прав і законних інтересів громадян; створення умов для забезпечення громадян України наданням їм інформаційних послуг іноземного походження [2, с. 101].

Першим нормативно-правовим актом у якому закріплено право громадян на інформацію про діяльність органів публічної влади України — це Закон України «Про інформацію» від 02 жовтня 1992 р. У ст. 29 цього Закону, розуміння доступу до відкритої інформації обмежувалося лише: систематичною публікацією її в офіційних друкованих виданнях (бюлетенях, збірниках); поширення її засобами масової комунікації; безпосереднє її надання заінтересованим громадянам,

державним органам та юридичним особам [12].

Однак, практична реалізація даних положень породжувала чимало порушень та перешкод у реалізації права на доступ до відкритої інформації, через неправомірну відмову органів влади у наданні інформації через її віднесення до інформації з обмеженим доступом; незаконне застосування грифів обмеження доступу до інформації «опублікуванню не підлягає», «не для друку», «для службового користування»; ігнорування інформаційних запитів; перешкоди в отриманні громадянами локальних нормативно-правових актів місцевих органів влади; неналежне виконання органами влади вимоги оприлюднювати інформацію про свою діяльність (в тому числі через мережу Інтернет) тощо [9].

Не зважаючи на широкий підхід до поняття та видів інформації, передбачених у Законі України «Про інформацію», його положення залишалися декларативними та створювали можливість зловживання державними службовцями у сфері доступу до інформації на власний розсуд. Аналіз судових рішень¹ за період 2008–2011 рр. у справах щодо оскарження відмов органів державної влади та місцевого самоврядування у наданні інформації та зобов'язань надання інформації, дає підстави стверджувати, що через відсутність механізму забезпечення права на доступ до відкритої (публічної) інформації, суди у більшості випадків відмовляли у задоволенні позовів.

З метою забезпечення прозорості та відкритості органів публічної влади та створення механізму реалізації права кожної особи на доступ

¹ Єдиний державний реєстр судових рішень. <http://www.reyestr.court.gov.ua>

до публічної інформації, 13 січня 2011 р. Верховна Рада України прийняла Закон України «Про доступ до публічної інформації» (далі — Закон). Нормами Закону визначено два способи забезпечення доступу до публічної інформації: 1) систематичне і оперативне оприлюднення інформації; 2) надання інформації за запитами на інформацію. Однак, даний Закон не містив вимог щодо змісту інформації, яку слід оприлюднювати (в офіційних друкованих виданнях; на офіційних веб-сайтах в мережі Інтернет; на інформаційних стендах; будь-яким іншим способом) і не встановлював обов'язкового надання/оприлюднення інформації у формі відкритих даних¹. Це суперечило зобов'язанням взятих державою Україною в межах Ініціативи «Партнерство «Відкритий Уряд» у 2011р. щодо впровадження принципів, передбачених «Декларацією відкритого уряду» [15]. Згідно з цим документом, Україна зобов'язалася забезпечити доступність інформації про діяльність органів виконавчої влади та надавати інформацію, в тому числі «необроблену» у форматах, які громадськість може легко знайти, розуміти і повторно використовувати [15].

З метою забезпечення реалізації права особи на доступ до інформації, що становить суспільний інтерес, забезпечення прозорості в діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування шляхом упровадження механізму оприлюднення публічної інформації у вигляді відкритих даних, Верховна

Рада України 9 квітня 2015 р. внесла зміни до деяких законів України щодо доступу до публічної інформації у формі відкритих даних [10]. Зокрема, Закон України «Про доступ до публічної інформації» доповнено ст. 10¹ «Публічна інформація у формі відкритих даних», яка містить поняття та особливості надання, оприлюднення іоновлення публічної інформації у формі відкритих даних.

Публічна інформація у формі відкритих даних — це публічна інформація у форматі, що дозволяє її автоматизоване оброблення електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання.

Найбільш поширеною публічною інформацією у формі відкритих даними, які уряди держав публікують на спеціалізованих інтернет-ресурсах є дані про: державний бюджет; національна статистика; державні закупівлі; національне законодавство та проекти нормативно-правових актів; якість повітря; перелік зареєстрованих компаній; результати виборів; державні витрати тощо².

Надання органами публічної влади інформації у формі відкритих даних сприяє реалізації концепції відкритого уряду; підвищенню відкритості діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, розвитку громадянського суспільства за допомогою контролю і моніторингу державної діяльності, зміцненню суспільної довіри до публічних структур; розширенню інформаційної бази для

¹ Використання відкритих даних підтримується багатьма державами та міжнародними організаціями (Open Government Partnership, International Budget Partnership, W3C, Всесвітній банк, ОЕСР, Open Knowledge Foundation і т.д.). Україна у 2011 приєдналася до найбільшої міжнародної ініціативи в даній сфері — Open Government Partnership, що передбачає реалізацію заходів щодо розміщення інформації про діяльність державних органів і органів місцевого самоврядування в мережі «Інтернет» у формі відкритих даних.

² <https://index.okfn.org/dataset/>

аналізу і використання бізнес-структурами, науково-дослідними організаціями, громадянами в інтересах своєї діяльності; створенню можливостей для інформаційної взаємодії між органами публічної влади.

З метою визначення вимог до формату і структури наборів даних, що підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, періодичність оновлення та порядок їх оприлюднення, а також переліку таких наборів даних, Кабінет Міністрів України 21 жовтня 2015 р. затвердив Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних [11] (далі — Положення). У п. 1 Положення [11] передбачено, що оприлюднення наборів даних у формі відкритих даних здійснюється за такими принципами: відкритість за замовчуванням; оперативність та чіткість; доступність і використання; порівнянність та інтегрованими; покращене урядування і залучення громадян; інклюзивний розвиток та інновації. Крім цього, затверджено перелік наборів даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних усіма розпорядниками інформації та окремими органами державної влади (Верховна Рада України, Міністерство юстиції України, Генеральна прокуратура України, Міністерство внутрішніх справ України, Національна поліція України, Державна служба України з надзвичайних ситуацій, Міністерство фінансів України, Державна фіскальна служба України, Центральна виборча комісія України, місцеві державні адміністрації, органи місцевого самоврядування тощо).

На підставі цих нормативно-правових документів, органи публічної влади зобов'язані надавати публічну інформацію в формі відкритих даних і регулярно оновлювати її на єдиному державному веб-порталі відкритих даних у визначених форматах, що дозволяють автоматизоване оброблення такої інформації електронними засобами, вільний та безоплатний доступ до неї, а також її подальше використання. У 2015 р. в Україні створено Єдиний державний веб-портал відкритих даних¹, на якому органами державної влади розміщується інформація, яка підлягає оприлюдненню, а також будь-які інші дані, що підпадають під визначення публічної інформації у формі відкритих даних.

У тому ж 2015 році прийнято Закон «Про відкритість використання публічних коштів», що став правовою підставою оприлюднення інформації про використання публічних коштів на офіційному державному інформаційному порталі «E-Data»². На цьому веб-порталі оприлюднюються трансакції казначейства, звітність та договори розпорядників, державних цільових фондів, державних та комунальні підприємств.

Аналізуючи перелік даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, передбачених Положенням, на нашу думку, цей перелік не повністю відповідає принципу прозорості діяльності органів публічної влади та потребує доповнення даними про:

— рішення судів про визнання нечинними актів органів державної

¹ Станом на 20 травня 2018 р. на сайті <http://data.gov.ua/> розміщено 40 465 наборів даних від 2 883 розпорядників інформації.

² Станом на 20 травня 2018 р. на сайті <https://spending.gov.ua/> розміщено дані про 7 468 825 договорів, 17 547 772 акти та 1 359 918 звітів.

влади та/або органів місцевого самоврядування;

— перелік та істотні умови договорів цивільно-правового характеру, укладених органами державної влади та органами місцевого самоврядування з фізичними та юридичними особами;

— взаємодію органів державної влади та органів місцевого самоврядування з іншими органами державної влади, органами місцевого самоврядування, громадськими об'єднаннями, політичними партіями, професійними спілками та іншими організаціями, в тому числі міжнародними;

— відкриті конкурси, аукціони, тендери, експертизи та інші заходи, що проводяться органами державної влади, їх територіальними органами та підпорядкованими установами, в тому числі: умови їх проведення; порядок участі в них фізичних і юридичних осіб; склад конкурсних комісій, які сформовані органами державної влади, їх територіальними органами та підпорядкованими установами для проведення конкурсів на поставку товарів (виконання робіт, надання послуг) для державних потреб; протоколи засідань конкурсних комісій; порядок оскарження рішень, прийнятих державним органом, їх територіальними органами та підпорядкованими установами.

Окрім законодавчих недоліків, варто звернути увагу на проблемні аспекти практики реалізації норм Закону України «Про доступ до публічної інформації» в частині застосування положень щодо оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних. Аналіз судової практики у даній сфері, дозволяє визначити такі правозастосовні недоліки:

1) *ненадання відповіді розпорядником інформації на запит у формі відкритих даних, оскільки запитувана інформація належить до*

публічної інформації у формі відкритих даних та розміщена в мережі Інтернет. Так, 1 квітня 2016 р. позивач ТОВ «Цунамі» звернувся до ТБ «Всеукраїнська лісова біржа» із письмовим запитом № 1 про доступ до інформації щодо продажу деревини. Відповідач у відповіді від 11 травня 2016 р. відмовив позивачеві у наданні інформації посилаючись на те, що запитувана позивачем інформація належить до публічної інформації у формі відкритих даних, яка розміщена на офіційному веб-сайті ТБ «Всеукраїнська лісова біржа» в мережі Інтернет, а тому позивач має можливість самостійно ознайомитись із нею завітавши на веб-сайт біржі, а необхідності в її дублюванні персонально для ТОВ «Цунамі» не вбачається. Розглядаючи даний спір, Житомирський окружний адміністративний суд з діями відповідача не погодився та задовільнив вимоги позивача. Суд аргументував свою позицію тим, що відповідно до ч. 2 ст. 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації» відповідь розпорядника інформації про те, що інформація може бути одержана запитувачем із загальнодоступних джерел, або відповідь не по суті запиту вважається неправомірною відмовою в наданні інформації. Ч. 1 ст. 10¹ Закону України «Про доступ до публічної інформації» зобов'язує розпорядників інформації надавати публічну інформацію у формі відкритих даних на запит. Отже, відповідач повинен був надати відповідь на запит у формі відкритих даних, незважаючи на те, що запитувана інформація відноситься до публічної інформації у формі відкритих даних та розміщена в мережі Інтернет [6];

2) *порушення строків оприлюднення розпорядниками публічної інформації на своїх Інтернет-сто-*

рінках наборів даних у формі відкритих даних. Наприклад, у рішенні Боберського районного суду Кіровоградської області встановлено, що 01 вересня 2017 р. позивач як журналіст газети «Аграрне життя» письмово звернувся до Бобринецької районної ради із запитом на доступ до публічної інформації, а саме до реєстру (переліку) наборів відкритих даних, розміщення яких на офіційному веб-сайті розпорядника інформації передбачено Законом України «Про доступ до публічної інформації» та постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. №835 «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних», з огляду на їх відсутність на офіційному веб-сайті Бобринецької районної ради. Листом Бобринецької районної ради Кіровоградської області від 07 вересня 2017 р. за № 04-05/41 позивачу була надана письмова відповідь на його звернення, з якої вбачається, що станом на 07 вересня 2017 р. на офіційному веб-сайті Бобринецької районної ради відсутній сервіс доступу до публічної інформації у формі відкритих даних. Вказані обставини також підтверджуються копією скріншоту сторінки офіційного веб-сайту Бобринецької районної ради сьомого скликання з якого вбачається, що станом на 01 жовтня 2017 р. на вказаному веб-сайті відсутній сервіс доступу до публічної інформації у формі відкритих даних. Зважаючи на те, що Бобринецькій районній раді як розпоряднику інформації, до травня 2016 р. необхідно було оприлюднити на своєму офіційному веб-сайті набори даних згідно з постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835 «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню

у формі відкритих даних», суд визнав протиправною бездіяльність Бобринецької районної ради Кіровоградської області щодо невиконання вимог статті 10¹ Закону України «Про доступ до публічної інформації» в порядку та строки передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. №835 «Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних», в частині обов'язку оприлюднення і регулярного оновлення на офіційному веб-сайті Бобринецької районної ради Кіровоградської області наборів даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних, та їх переліку (реєстру) [5].

Слід зазначити, що у ч. 1 ст. 24 Закону України «Про доступ до публічної інформації» передбачено, що відповідальність за порушення законодавства про доступ до публічної інформації несуть особи, винні у вчиненні таких порушень: 1) ненадання відповіді на запит; 2) ненадання інформації на запит; 3) безпідставна відмова у задоволенні запиту на інформацію; 4) неоприлюднення інформації відповідно до статті 15 цього Закону; 5) надання або оприлюднення недостовірної, неточної або неповної інформації; 6) несвоєчасне надання інформації; 7) необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом; 8) нездійснення реєстрації документів; 9) навмисне приховування або знищення інформації чи документів.

За порушення права на доступ до публічної інформації у формі відкритих даних встановлено адміністративну відповідальність. Так, у ч. 1 ст. 212³ КУпАП, передбачено накладення штрафу на посадових осіб від 25 до 50 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, у випадку неопри-

людення інформації, обов'язкове оприлюднення якої передбачено Законом України «Про доступ до публічної інформації». Однак, перелік наборів даних, який підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних розміщується відповідно до підзаконного нормативно-правового акту [11]. Крім цього, визначений у ч. 2 ст. 212² КУпАП перелік порушень Закону України «Про доступ до публічної інформації» стосується виключно запитів про доступ до публічної інформації: необґрунтоване віднесення інформації до інформації з обмеженим доступом, ненадання відповіді на запит на інформацію, ненадання інформації, неправомірна відмова в наданні інформації, несвоєчасне або неповне надання інформації, надання недостовірнооприлюді інформації. Вважаємо, що даний перелік не містить порушень щодо порядку та строків оприлюднення і оновлення на єдиному державному веб-порталі відкритих даних та своїх веб-сайтах розпорядниками інформації публічної інформації у формі відкритих даних.

Повноваження щодо складення протоколів про адміністративні правопорушення за статтю 212³ КУпАП покладено на уповноважених осіб секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини або представників Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Таким чином, особа може звернутись до Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини щодо порушення розпорядниками інформації вимог оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних та складення протоколу про адміністративне правопорушення за ч. 1 ст. 212³ КУпАП. Порядок звернення до Уповноваженого з прав людини та його Секретаріату, зокрема й щодо складення протоколу про адміністративне

правопорушення за ст. 212³ КУпАП, передбачено у ст. 17 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» [3]. Зокрема, у 2016 р. представниками Уповноваженого та уповноваженими посадовими особами Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини за статтею порушення права на інформацію та права на звернення 212³ КУпАП складено 434 протоколи про вчинення адміністративного правопорушення [1, с. 16].

Відповідно до даних Державного комітету статистики у 2017 р. до судів надійшло 1211 справ про адміністративні правопорушення за ст. 212³ КУпАП [14, с. 44]. Кількість осіб, щодо яких розглянуто справи, у тому числі винесено рішення про закриття справи — 865 осіб, з них у зв'язку з: звільненням від адміністративної відповідальності за малозначністю з оголошенням усного зауваження — 27 осіб; відсутністю події і складу адміністративного правопорушення та через закінчення строків накладення адміністративного стягнення — 650 осіб [14, с. 45].

У Реєстрі судових рішень, станом на 20 травня 2018 р. є дані лише щодо двох осіб, які визнанні виними у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 2 статті 212-3 КУпАП [7-8]. Наведенні дані свідчать про неефективність та проблеми у притягненні правопорушників до адміністративної відповідальності за порушення у сфері оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних.

Висновки. З прийняттям Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо доступу до публічної інформації у формі відкритих даних» та практика опублікування розпорядниками інформації на

спеціалізованих веб-сайтах публічної інформації у формі відкритих даних, діяльність органів державної влади стала більш відкритою та прозорою. Проте ефективність забезпечення права на публічну інформацію у формі відкритих даних, дещо ускладнюється через недоліки правового регулювання, які проявляються у неналежному стані правового регулювання механізму оприлюднення публічної ін-

формації у формі відкритих даних; недосконалість контролю та моніторингу оприлюднення публічної інформації відкритих даних; неефективність забезпечення відповідальності за неоприлюднення (неналежне) оприлюднення публічної інформації відкритих даних.

Зважаючи на стан правового регулювання в розглянутій сфері подальше дослідження порушених питань є перспективним та актуальним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Аналітична записка проблемні питання у сфері забезпечення оприлюднення публічної інформації у формі відкритих даних <http://rpr.org.ua/wp-content/uploads/2018/04/Analytical-note-on-Open-data-FINAL.pdf>
2. Золотар О.О. Інформаційна безпека людини: теорія і практика : монографія. — Київ : ТОВ «Видавничий дім «АртЕк», 2018 — 446 с.
3. Лист представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини від 19.04.2016 р. № 11/15-263366.16-1/НД-107. URL: <http://document.ua/shodo-nadannja-gozjasnennja-5bz-pitan-zastosuvannja-postanov-doc270704.html> (дата звернення: 05.05.2018 р.)
4. Пилаєва В.М. Адміністративно-правові засади забезпечення транспарентності в діяльності органів виконавчої влади в Україні: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна, Харків, 2017. 19 с.
5. Постанова Бобринецького районного суду Кіровоградської області від 16.11.2017 р. у справі № 383/743/17. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/70383073> (дата звернення: 05.05.2018 р.)
6. Постанова Житомирського окружного адміністративного суду від 18.05. 2016 р. у справі № 806/664/16. URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/57753734> (дата звернення: 05.05.2018 р.)
7. Постанова Путомитівського районного суду Львівської області від 23.06.2016 р. у справі № 450/1069/16-п <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/58730152> (дата звернення: 05.05.2018 р.)
8. Постанова Шевченківського районного суду м. Києва від 22.09.2017 р. у справі № 761/30339/17 <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/69701554>.
9. Пояснювальна записка до проекту Закону України «Про доступ до публічної інформації» № 2763 від 11.07.2008 р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?rf3511=33015 (дата звернення: 05.05.2018 р.)
10. Про внесення змін до деяких законів України щодо доступу до публічної інформації у формі відкритих даних: Закон України від 09.04.2015 р. № 319-VIII. Відомості Верховної Ради України. 2015. № 25. Ст. 192.
11. Про затвердження Положення про набори даних, які підлягають оприлюдненню у формі відкритих даних: Постанова Кабінету Міністрів України від 21 жовтня 2015 р. № 835. Офіційний вісник України. 2015. № 85. Ст. 10.
12. Про інформацію: Закон України України від 02.10.1992 р. № 2657-XII. Відомості Верховної Ради України. 1992. № 48. Ст. 650.
13. Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації: Постанова Кабінету Міністрів України від 17.01.2018 р. № 67-р. Офіційний вісник України. 2018. № 16. Ст. 560.
14. Статистичний бюлетень «Адміністративні правопорушення в Україні» за 2017 р. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2018/zb/05/zb_app_2017.zip (дата звернення: 05.05.2018 р.)

15. Open Government Declaration. September 2011. <https://www.opengovpartnership.org/open-government-declaration>. URL: (дата звернення: 05.05.2018 р.)

Скоциляс-Павлів О.

Особенности обеспечения права на доступ к публичной информации в форме открытых данных в Украине.

Аннотация. В статье проанализированы понятие права на доступ к публичной информации в форме открытых данных. Обращено внимание на недостатки правового регулирования, становятся препятствием для надлежащего обеспечения права на доступ к публичной информации в форме открытых данных. Особое внимание уделено административной видповидальности за нарушение права на доступ к публичной информации в форме открытых данных.

Ключевые слова: публичная информация, открытые данные, механизм обеспечения, административная ответственность.

O. Skochulias-Pavliv

Features of ensuring the right of access to public information in the form of open data in Ukraine.

Summary. The article analyzes the concept of the right of access to public information in the form of open data. Attention is drawn to the shortcomings of legal regulation, becoming an obstacle to the proper securing of the right to access to public information in the form of open data. Particular attention is paid to the administrative form for the violation of the right to access to public information in the form of public data.

Keywords: public information, open data, security mechanism, administrative responsibility.

